فارن پالیسی: جنگ ایران در حال پایان دادن به یک قرن مداخله قدرت‌های بزرگ در منطقه است

آغاز خودیاری در غرب آسیا

استفن ام. والت، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه هاروارد و از نظریه‌پردازان برجسته مکتب نوواقع‌گرایی در روابط بین‌الملل است. او از چهره‌های شناخته‌شده در حوزه مطالعات امنیت بین‌الملل و سیاست خارجی آمریکا به شمار می‌رود و در آثار خود عمدتاً به موضوعاتی چون موازنه قدرت، هژمونی آمریکا، اتحادهای بین‌المللی و مداخلات نظامی قدرت‌های بزرگ می‌پردازد. والت در تازه‌ترین مقاله خود در مجله «فارن پالیسی» با عنوان «خاورمیانه سرانجام روی پای خود می‌ایستد»، از پایان یک قرن مداخله قدرت‌های بزرگ در منطقه سخن می‌گوید. او معتقد است جنگ ایران نقطه عطفی در تحولات ژئوپلتیک خاورمیانه و نشانه افول توان قدرت‌های خارجی برای تحمیل اراده خود بر کشورهای منطقه است؛ روندی که با افزایش هزینه مداخلات نظامی شتاب گرفته است. والت پیش‌بینی می‌کند در نظم جدید، کشورهای منطقه بیش از گذشته مسئول تأمین امنیت و تعیین سرنوشت خود خواهند بود و موازنه قدرت و ائتلاف‌های منطقه‌ای جایگزین وابستگی به حمایت خارجی می‌شود.

ترجمه
استفن ام. والت
استاد روابط بین‌الملل دانشگاه هاروارد

به گفته استیو سایمون، رؤیاهای واشنگتن برای «دگرگون کردن» خاورمیانه در گذشته شکست خورده‌اند، امروز نیز در حال شکست خوردن هستند و اگر به این تلاش‌ها ادامه دهیم، همچنان شکست خواهند خورد. او درست می‌گوید، اما من فکر نمی‌کنم که ما این تلاش‌ها را ادامه دهیم؛ همان‌طور که هیچ طرف دیگری نیز چنین نخواهد کرد. برعکس، ما در آستانه پایان دوره‌ای بیش از یک قرن قرار داریم که در آن قدرت‌های خارجی، حتی زمانی که نمی‌توانستند به اهداف اصلی خود دست یابند، تحولات منطقه را هدایت می‌کردند. برای اولین‌بار از سال ۱۹۱۹، آنچه در این منطقه رخ می‌دهد، عمدتاً به دست بازیگران محلی تعیین خواهد شد. جنگ شکست‌خورده آمریکا و اسرائیل علیه ایران نقطه عطفی در تاریخ منطقه است؛ اما این جنگ صرفاً روند تحولاتی را شتاب می‌بخشد که از مدتی پیش آشکار شده بودند. کشورهای خاورمیانه بیش از پیش ناگزیر خواهند بود روی پای خود با یستند .

خاورمیانه مدرن تا حد زیادی تحت تأثیر قدرت‌های بزرگ خارجی شکل گرفت. متحدان پیروز جنگ جهانی اول، در کنفرانس صلح پاریس در سال ۱۹۱۹، دولت‌های جدیدی را از دل امپراطوری در حال فروپاشی عثمانی بیرون آوردند؛ آن هم پس از آنکه در جریان جنگ، وعده‌های متناقض بسیاری به مدعیان مختلف داده بودند. بریتانیا و فرانسه در بیشتر دوره میان دو جنگ جهانی، تحت قیمومت جامعه ملل، بر سرزمین‌هایی حکومت کردند که امروزه لبنان، عراق، اسرائیل، سوریه و اردن را تشکیل می‌دهند. اما ساکنان محلی حتی پیش از آغاز جنگ جهانی دوم نیز به‌تدریج در برابر این سلطه بی‌تاب و معترض شده بودند؛ جنگی که حفظ کنترل این سرزمین‌ها را برای قدرت‌های اروپایی ناممکن ساخت. عربستان به‌طور مستقل به استقلال دست یافت، در حالی که بریتانیا تأمین امنیت کشورهای کوچک‌تر حاشیه خلیج فارس را بر عهده داشت. حمایت فعال قدرت‌های خارجی مختلف بویژه ایالات متحده نقشی اساسی در ایجاد اسرائیل در سال ۱۹۴۸ ایفا کرد.

انگلستان و ایالات متحده در سال ۱۹۵۳ برای سرنگونی دولت دموکراتیک ایران توطئه کردند. همچنین تصمیم اتحاد جماهیر شوروی برای ارسال سلاح به مصر و سوریه در اواسط دهه ۱۹۵۰، به شکل‌گیری بحران سوئز در سال ۱۹۵۶ کمک کرد و خاورمیانه را به یکی از عرصه‌های اصلی جنگ سرد تبدیل ساخت. در ۳۵ سال بعد، ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی به متحدان و دولت‌های مورد حمایت خود سلاح می‌دادند، حکومت‌هایی را که دشمن خود می‌پنداشتند سرنگون می‌کردند یا برای سرنگونی آنها تلاش و گاهی نیز مستقیماً مداخله نظامی می‌کردند؛ هرچند این مداخلات عمدتاً محدود و کوتاه‌مدت بودند. آمریکا و شوروی همچنین برای برقراری آتش‌بس و پایان دادن به جنگ‌های مکرر میان اسرائیل و همسایگانش با یکدیگر همکاری می‌کردند، اما تلاش‌های مشترک برای ایجاد صلحی گسترده‌تر در منطقه، همواره قربانی رقابت میان قدرت‌های بزرگ می‌شد. پایان جنگ سرد به مداخلات قدرت‌های بزرگ خاتمه نداد، بلکه از آن پس ایالات متحده به‌تنهایی این نقش را بر عهده گرفت. دولت اول جورج بوش ائتلافی را سازماندهی کرد که در سال ۱۹۹۱ عراق را از کویت بیرون راند، از کنفرانس مادرید در همان سال حمایت کرد، مسئولیت روند صلح اسلو را بر عهده گرفت و آن را به‌درستی مدیریت نکرد، راهبرد مهار دوگانه را در پیش گرفت که به هموار شدن مسیر ۱۱ سپتامبر کمک کرد و سپس در سال ۲۰۰۳ با سرنگونی صدام حسین کوشید کل منطقه را دگرگون کند. همه ما می‌دانیم که آن ماجراجویی گمراه‌کننده به کجا انجامید.

جنگ کنونی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا علیه ایران را می‌توان آخرین نفس‌های این پروژه بلندپروازانه و متکبرانه دانست؛ پروژه‌ای که بنیامین نتانیاهو، در آن نقش مشوق و حامی را ایفا می‌کند؛ نقشی که اولین بار در سال ۲۰۰۲ بر عهده گرفت. جنگ ایران مانند درخشش ناگهانی صاعقه، چشم‌انداز راهبردی جدید منطقه را روشن کرده است .

مداخلات ناموفق آمریکا در عراق و لیبی محدودیت‌های جدید قدرت نظامی خارجی را در دستیابی به اهدافش آشکار می‌کند.

به همین ترتیب، توانایی ایران در مقاومت در برابر دهه‌ها فشار آمریکا و دستیابی به زرادخانه بزرگی از موشک‌ها و پهپادها، علاوه بر تسلط بر چرخه سوخت هسته‌ای، بیش از پیش ناکارآمدی مداخلات خارجی را نشان می‌دهد. ارتش عربستان که با هزینه‌های هنگفت تجهیز شده بود، نتوانست از طریق بمباران به پیروزی در برابر انصارالله در یمن دست یابد. حملات مکرر و هرچه شدیدتر اسرائیل نیز نتوانست مانع حمله گسترده حماس در اکتبر ۲۰۲۳ شود.

> توانایی ایران در مقاومت در برابر دهه‌ها فشار آمریکا و دستیابی به زرادخانه بزرگی از موشک‌ها و پهپادها، علاوه بر تسلط بر چرخه سوخت هسته‌ای، بیش از پیش ناکارآمدی مداخلات خارجی را نشان می‌دهد

به‌طور خلاصه، حتی پیش از جنگ ایران نیز محدودیت‌های قدرت نظامی، بویژه هنگامی که از سوی کشورهای خارج از منطقه به کار گرفته می‌شود، آشکار شده بود. امروزه ترکیب پهپادهای ارزان‌قیمت اما مرگبار و موشک‌های بالستیک پیشرفته‌تر، هزینه مداخله نظامی خارجی را به سطح بی‌سابقه‌ای افزایش داده است. نه تنها هفته‌ها حملات هوایی سنگین نتوانست حکومت ایران را سرنگون کند، بلکه ایالات متحده حتی نتوانست از پایگاه‌های خود در منطقه در برابر حملات تلافی‌جویانه ایران محافظت کند. خسارات واردشده به این تأسیسات، ادامه عملیات نظامی در منطقه را دشوارتر و پرهزینه‌تر کرده است. برای مثال، ناوهای هواپیمابر آمریکا دیگر نمی‌توانند با امنیت کافی در نزدیکی ایران فعالیت کنند. این مسأله مدت‌زمان حضور هواپیماهای تهاجمی در منطقه عملیاتی و همچنین میزان تسلیحاتی را که می‌توانند حمل کنند، کاهش می‌دهد. آمریکا همچنین نمی‌تواند از متحدان منطقه‌ای خود در برابر حملات محافظت کند، مگر با استفاده از تعداد زیادی موشک رهگیر گران‌قیمت، مانند موشک‌های پاتریوت؛ موشک‌هایی که هزینه آنها بسیار بیشتر از موشک‌ها و پهپادهایی است که رهگیری می‌کنند و ذخایرشان نیز به‌سرعت در حال کاهش است.

از سوی دیگر، سامانه‌های پاتریوت و سامانه‌هایی مانند گنبد آهنین اسرائیل نیز نفوذناپذیر نیستند؛ بویژه زمانی که طرف مقابل بتواند تعداد زیادی پهپاد یا موشک را به‌طور همزمان شلیک کند.

محدودیت‌های قدرت هوایی مدت‌هاست آشکار شده‌اند، هرچند رهبران سیاسی که مشتاق «انجام دادن کاری» هستند، اغلب این واقعیت را نادیده می‌گیرند. اما فناوری‌های جدید، تهاجم زمینی را نیز به گزینه‌ای هرچه نامطلوب‌تر تبدیل کرده‌اند. به همین دلیل، اظهارات غیرمسئولانه درباره حمله زمینی آمریکا به ایران را نباید جدی گرفت. اشغال عراق و افغانستان باید تاکنون به آمریکایی‌ها آموخته باشد که تلاش برای حمله به کشوری با ۸۰ میلیون جمعیت، ایده‌ای بسیار بد است.

نتیجه نهایی این است که دوران مداخله بدون هزینه قدرت‌های بزرگ در خاورمیانه، همانند کاری که آمریکا در عملیات طوفان صحرا در سال ۱۹۹۱ انجام داد، به پایان رسیده است.

روند دوم، یعنی کاهش اهمیت انرژی خاورمیانه، این تحول را تقویت خواهد کرد. ممکن است این اظهارنظر در شرایط کنونی عجیب به نظر برسد؛ زیرا جنگ باعث افزایش شدید قیمت سوخت شده است. اما بخش عمده این افزایش قیمت‌ها ناشی از محدودیت ظرفیت پالایش نفت است؛ مشکلی که جنگ ایران و جنگ اوکراین آن را تشدید کرده‌اند، نه کمبود عرضه نفت خام. اهمیت نسبی انرژی خاورمیانه از سال ۱۹۷۳ تاکنون به‌طور چشمگیری کاهش یافته است. در آن سال، تحریم نفتی به رهبری عربستان باعث افزایش شدید قیمت‌ها و تشکیل صف‌های طولانی در جایگاه‌های سوخت آمریکا شد.

از آن زمان، رونق تولید نفت شیل در ایالات متحده و تلاش‌های گسترده جهانی برای مقابله با تغییرات اقلیمی از طریق کاهش مصرف سوخت‌های فسیلی، اهمیت نفت خاورمیانه را در مقایسه با گذشته کاهش داده است. به همین دلیل است که کشورهای خاورمیانه مانند عربستان و امارات متحده عربی در تلاشند اقتصادهای خود را متنوع کنند. آنها می‌دانند دوران اتکا به صادرات نفت و گاز برای تأمین تمام هزینه‌های کشور به‌سرعت در حال پایان است. البته منظور من این نیست که عرضه انرژی و کود شیمیایی از خاورمیانه در آینده بی‌اهمیت خواهد شد؛ بلکه اهمیت آنها در مقایسه با گذشته کمتر خواهد بود. به بیان ساده، نیاز به مداخله نظامی در منطقه برای حفاظت از صادرات انرژی رو به کاهش است، در حالی که هزینه چنین مداخلاتی افزایش می‌یابد. ترکیب این دو روند، مشارکت نظامی مستقیم قدرت‌های خارجی را بسیار کم‌جاذبه‌تر می‌کند. بنابراین، برای اولین بار در بیش از یک قرن گذشته، می‌توان خاورمیانه‌ای را تصور کرد که سرنوشت آن عمدتاً به دست مردم و کشورهای خود منطقه تعیین می‌شود، نه قدرت‌های خارجی.

قدرت‌های بزرگ دوردست همچنان با کشورهای مختلف خاورمیانه تعامل خواهند داشت؛ از جمله از طریق فروش تسلیحات، سرمایه‌گذاری و توافق‌های تجاری و اقتصادی. اما ابتکار عمل در دست دولت‌های محلی خواهد بود. باید انتظار داشته باشیم که آنها چه اقداماتی انجام دهند؟ در وهله اول، انتظار دارم شاهد بازگشت سیاست‌های سنتی موازنه قوا باشیم؛ سیاست‌هایی که در آنها ایدئولوژی‌ها و اختلافات فرقه‌ای اهمیت چندانی ندارند و ضرورت مهار قدرتمندترین کشورها، ائتلاف‌های منطقه‌ای متغیر و دائماً در حال دگرگونی را شکل می‌دهد. در عین حال، چنین الگویی مانع تلاش‌های تازه برای کاهش تنش میان ایران، عربستان سعودی، کشورهای حاشیه خلیج فارس و دیگر بازیگران منطقه‌ای نخواهد شد. حتی ممکن است این کشورها برای ایجاد یک ساختار امنیتی گسترده‌تر در منطقه مذاکره کنند؛ ساختاری که به حمایت قدرت‌های بزرگ وابسته نباشد .

منبع: foreignpolicy

A History of the Modern Middle East
تاریخ خاورمیانه مدرن (۱۱۷)
ویلیام کلیولند
ترجمه: عسگر قهرمانپور

مصر در جنگ جهانی دوم: محور نظام دفاعی بریتانیا

روزنامه‌نگاران جنگی بریتانیایی که به‌طور منظم در بار بزرگ هتل سیسیل اسکندریه گرد هم می‌آمدند، نیازی به دریافت گزارش‌های تلگرافی نداشتند تا از حال‌وهوای نبرد در صحرای غربی آگاه شوند. کندی ـ یا شتاب ـ در سرویس‌دهی متصدیان بار مصری برای آنان نشانه‌ای بس روشن از وضعیت جبهه بود. در بهار ۱۹۴۲، خبرنگاران بریتانیایی که تشنگی‌شان با تأخیرهای پیاپی فرو نمی‌نشست، به بی‌تابی افتاده بودند. متصدیان بار هتل سیسیل تنها مصریانی نبودند که در قبال مقاصد بریتانیا دل‌مشغول و دوگانه‌نگر بودند؛ بسیاری از سیاستمداران مصر نیز با بی‌میلی از تلاش‌های جنگی لندن پشتیبانی می‌کردند و شماری از آنان، برای روز مبادا، رشته‌های ارتباطی خویش را با مأموران محور گسسته نگاه نداشتند. شاید که روزی سربازان آلمانی جایگزین نیروهای بریتانیایی در خیابان‌های قاهره شوند.

هنگامی که بریتانیا در سال ۱۹۳۹ به جنگ پیوست، دولت مصر با اجرای قانون نظامی و قطع روابط دیپلماتیک با آلمان، تعهدات قراردادی خود را به انجام رساند؛ اما الزامی به اعلان جنگ نداشت و از این کار نیز پرهیز کرد. حاکمان قاهره می‌کوشیدند کشور را از گرداب درگیری به دور نگه دارند، اما فروبستن چنین دری ناممکن بود. با نزدیک شدن چنگال محور به خاورمیانه، مصر به قلب دفاع مدیترانه‌ای بریتانیا بدل گشت. در جریان جنگ، حدود نیم‌میلیون سرباز بریتانیایی و نیروهای مشترک‌المنافع از این سرزمین گذر کردند. قاهره، مقر بزرگ تدارکات خاورمیانه و شهری پرجاذبه برای سربازان در مرخصی، آکنده از نظامیان و غیرنظامیان بریتانیایی شد. همین جایگاه راهبردی، مصر را به هدف عملیات نیروهای محور بدل ساخت. همزمان با پیشروی زمینی رومل در صحرای غربی، هواپیماهای محور بارها و بارها بندر اسکندریه را بمباران کردند و تلاش‌ها برای نفوذ به ارتش و دستگاه سیاسی مصر شدت گرفت.

این دگرگونی‌های جنگی، سرنوشت سیاسی و اقتصادی مصر را به‌ژرفی تحت تأثیر نهاد. تورم لگام‌گسیخته، زندگی روزمره را دشوار کرده بود و کمبود مواد غذایی به نقطه‌ای بحرانی رسید؛ چنان‌که در سال ۱۹۴۲ شعله‌های «شورش نان» در قاهره زبانه کشید. بسیاری از مصریان، حضور سنگین نیروهای متفقین را عامل اصلی کاهش غلات و تنگنای معیشت می‌دانستند. شرایط دشوار تجارت جهانی در سایه جنگ، مصر را ناگزیر ساخت تا بر پایه‌های صنعتی خویش بیفزاید. تا پایان نبرد، این سرزمین در تولید محصولاتی چون شکر و فرآورده‌های توتون به خودکفایی رسید و تولیداتی نظیر کفش، سیمان، نخ پنبه‌ای و شیشه رشدی چشمگیر یافت. گسترش فعالیت‌های اقتصادی و اشتغال بیش از دویست هزار کارگر در مشاغل وابسته به جنگ، نه تنها نیروی کار محلی را سامان داد بلکه جنبش اتحادیه‌های کارگری را نیز شتابی تازه بخشید. این دگرگونی‌ها، ساختار اقتصادی مصر را دستخوش تحولی بنیادین ساخت و پیامدهای اجتماعی آن تا سالیان پس از جنگ همچنان آشکار ماند.

نوبت: دوم
کد: ۱۶-۴۰۵-۳۰۰-ر

وزارت راه و شهرسازی
شرکت عمران شهر جدید پردیس

فراخوان عمومی فروش املاک و مستغلات شرکت عمران شهر جدید پردیس

شرکت عمران شهر جدید پردیس در نظر دارد املاک و مستغلات تحت اختیار خود را از طریق فراخوان عمومی و با جزئیات مندرج در اسناد فراخوان، با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) با شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۰۱۰۹۸۰۰۰۰۰۶ به صورت الکترونیکی به فروش برساند.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۹/۰۱
مهلت دریافت اسناد فراخوان فروش از سایت ستاد ایران: تا ساعت ۱۳:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۴
تاریخ بازدید: از ۱۴۰۵/۰۹/۰۱ تا ۱۴۰۵/۰۹/۰۴
مهلت ارائه پیشنهاد: تا ساعت ۱۳:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۴
تاریخ بازگشایی: ۱۴۰۵/۰۹/۲۵
تاریخ اعلام برنده: ۱۴۰۵/۰۹/۲۸

ضمنا رعایت موارد ذیل الزامی می باشد:
۱. برگزاری فراخوان صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می باشد و کلیه مراحل فرآیند شامل خرید و دریافت اسناد فراخوان (درصورت وجود هزینه مربوطه)، ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار جهت شرکت درفراخوان (ودیعه)، ارسال پیشنهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن فراخوان گران محترم از این طریق امکان پذیر می باشد.
۲. کلیه اطلاعات املاک و مستغلات شامل مشخصات، شرایط و نحوه فروش در برد اعلان عمومی سامانه مزایده قابل مشاهده، بررسی و انتخاب می باشد.
۳. علاقه‌مندان به شرکت در فراخوان می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی الکترونیکی (توکن) با شماره‌های ذیل تماس حاصل نمایند:
شماره تماس مرکز پشتیبانی و راهبری: ۱۴۵۶
اطلاعات تماس دفاتر ثبت‌نام سایر استان ها، در دامنه سامانه (www.setadiran.ir) بخش "ثبت‌نام/پروفایل مزایده گر" موجود است.

جدول زمین‌های با کاربری‌های آموزشی با شرایط ۵۰٪ نقد و اقساط ۳۶ ماهه

ردیف	محله	ناحیه	فاز	کاربری	شماره قطعه	مساحت (مترمربع)	سطح اشغال (به درصد)	حداکثر تراکم (به درصد)	کل قیمت پایه کارشناسی (ریال) با شرایط نقد ۵۰٪ نقد و اقساط ۳۶ ماهه	۵٪ قیمت پایه
۱	۲	۱	۸	آموزشی	۸-۱-۲-۱۳	۷۶۵.۶۳	۵۰	۵۰	۱۷۷،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۸،۸۹۰،۰۰۰،۰۰۰
۲	-	-	۹	آموزشی	۹-۴-۳۹	۱۰۷۳.۲۳	۵۰	۵۰	۲۳۱،۱۴۰،۰۰۰،۰۰۰	۱۱،۵۵۷،۰۰۰،۰۰۰

جدول واحدهای تجاری، با شرایط ۵۰٪ نقد واقساط ۳۶ ماهه

ردیف	محله	ناحیه	فاز	کاربری	شماره واحد	مساحت (مترمربع)	بالکن (مترمربع)	انباری (مترمربع)	کل قیمت پایه کارشناسی (ریال) با شرایط نقد و اقساط ۵۰٪ نقد و ۳۶ ماه اقساط	۵٪ قیمت پایه
۳	-	-	۱۱	تجاری	واحد تجاری شماره ۳ (۲۸-۱-۳-۱۱)	۳۲.۰۸	-	-	۱۵۲،۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۷،۶۲۰،۰۰۰،۰۰۰
۴	-	-	۱۱	تجاری	واحد تجاری شماره ۵(۰۶-۵-۳-۱۱)	۳۳.۴۴	-	-	۱۹۰،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۹،۵۲۵،۰۰۰،۰۰۰

جدول زمین‌های با کاربری آموزشی با شرایط ۳۰٪ نقدواقساط ۴۸ ماهه

ردیف	محله	ناحیه	فاز	کاربری	شماره قطعه	مساحت (مترمربع)	سطح اشغال (به درصد)	حداکثر تراکم (به درصد)	کل قیمت پایه کارشناسی (ریال) با شرایط نقد و اقساط ۳۰٪ نقد و ۴۸ ماه اقساط	۵٪ قیمت پایه
۵	-	-	۵	آموزشی	۵-۳-۱۰	۳۰۱۷.۵۵	۵۰	۲۰۰	۹۱۶،۸۶۴،۰۰۰،۰۰۰	۴۵،۸۴۳،۲۰۰،۰۰۰
۶	-	-	۹	آموزشی	۹-۱-۴۲-۳	۱۷۳۹.۳۸	۵۰	۱۰۰	۴۲۱،۹۵۲،۰۰۰،۰۰۰	۲۱،۰۹۷،۶۰۰،۰۰۰
۷	-	-	۱۱	آموزشی	۱۱-۱-۳-۵۲	۲۶۷۱.۵۹	۵۰	۲۰۰	۶۷۲،۴۴۸،۰۰۰،۰۰۰	۳۳،۶۲۲،۴۰۰،۰۰۰
۸	-	-	۱۱	آموزشی	۱۱-۳-۴-۹	۱۴۵۰.۱۸	۵۰	۵۰	۳۱۶،۱۶۰،۰۰۰،۰۰۰	۱۵،۸۰۸،۰۰۰،۰۰۰
۹	-	-	۱۱	آموزشی	۱۱-۱-۴-۴۶	۹۲۰.۸۴	۵۰	۱۵۰	۲۴۵،۶۳۲،۰۰۰،۰۰۰	۱۲،۲۸۱،۶۰۰،۰۰۰
۱۰	-	-	۲	آموزشی	۲-۱-(۴۲-۲)	۳۴۵۰.۱۷	۵۰	۱۰۰	۱،۰۹۴،۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۵۴،۷۲۰،۰۰۰،۰۰۰
۱۱	-	-	۳	آموزشی	۳-۵-(۴۴-۹)	۲۳۴۵.۹۱	۵۰	۱۰۰	۸۰۲،۵۶۰،۰۰۰،۰۰۰	۴۰،۱۲۸،۰۰۰،۰۰۰

نشانی: کیلومتر ۱۷ آزادراه تهران- پردیس، نرسیده به بومهن، شهر جدید پردیس؛ تلفن: ۶۰۰، ۵۰۰، ۰۲۱-۷۶۲۷۵۴۰۰ و فاکس: ۰۲۱-۷۶۲۷۳۴۲۲

آدرس وب‌سایت: www.pardis-ntoir.gov.ir
روابط عمومی شرکت عمران شهرجدید پردیس